

# UJ CIMBORA

Az Uj Cimborá Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA





## APRÓSÁGOK — TÁRKASÁGOK UGYAN KEDVES HÉKÁS KUTYA

Ugyan kedves Hékas kutya,  
Mi történt magával?  
Amint látom korzózni megy  
Zsuzsikával, Katával,  
Fölvitte Isten a dolgát  
Ugye koma kendnek?  
Már ezután házőrzőink  
Sétálgatni mennek?  
Na de nem baj, nem irigylem  
Hékas kutya töled,  
Háziaktól mindég, mindég  
Jót hallok felőled.  
Szolgálatod éjjel-nappal  
Hűséggel ellátod,  
Azért visz most sétálgatni  
Két kicsi barátod.

Hedvig néni.

### AZ UJ CIMBORA TOBORZÓJA.

Minden kis cimborának van barátja, vagy barát-  
nöje, akinek még nem jár az Uj Cimborá. Ha megmu-  
tattjátok nekik ezt a kis újságot, bizonyára ők is meg-  
rendelik.

Az ügyes cimborák mindig tudnak toborozni.  
Klein Feri Cluj szerezte: Klein Lili Gherta.  
Józsa Klárka Brasov szerezte Nagy Ildi, Brasov.

### EURÓPA LEGMÉLYEBB TAVA.

Norvégia nyugati részén több nagy tó van; köztük  
a Horninsvalin tó, amelynek szépségével, tisztaságá-  
val a világ egyetlen tava sem vetélkedhet. Nevezete-  
sebb azonban az, hogy Európának a legmélyebb  
tava: 514 méter mélységű.

### CSALÁDSZÖVETSÉG.

Róm. kath. jótékonyági Nőegylet, Somcuta. Na-  
gyon örülök, hogy a Nőegylet felfigyelt az Uj Cimbo-  
ra munkájára, hogy érdemesnek talált arra, hogy a  
jövőben is támogasson bennünket anyagi jerejéhez  
mértén. A Nőegyletet beiktattuk Családszövetségünk  
tagjai közé. — Ref. Nőszövetség, Somcuta. Áldott  
találkozás volt a találkozásunk. Hiszem, hogy belőle  
sok új és értékes gondolat támad majd. A kis vásár-  
nap i skolások buzgólkodásáért itt mondunk köszö-  
netet, de köszönetet mondunk a szeretetteljes ven-  
déglátásért is mindazoknak, akik olyan kedves-  
sé, kellemessé tették a Somcuta-Maren föltölt napo-  
kat. A Nőszövetséget beirtuk a Családszövetségünk  
tagjai közé.

Miska bácsi meg a komája vásárra mennek. Ut-  
közben egy tehéncordával találkoznak.

— Vajjon hány tehén lehet itt, te Miska? — kérdi  
a koma.

— 150 darab — vágja rá Miska bácsi.

— Hát hogy számoltad meg ilyen hamar?

— Nagyon könnyen — hunyorog Miska bácsi ha-  
miskásan. Megszámoltam, hogy hány lábat látok és  
azt elosztottam négygel.

Érdekes hírt röpitettek világgá az ame-  
rikai s a többi nagy világlapok. Labrador  
félszigeten új, szinte felbecsülhetetlen érté-  
kü aranytelepeket találtak. A félsziget kü-  
lönben hideg éghajlatu, növényzete olyan,  
mint észak Szibériáé. Eddig nem nagyon ke-  
reste fel senki, de az arany hire sok kalan-  
dorleki embert csábit oda, akik nem törőd-  
nek sem a hideggel, sem éhséggel — csak ku-  
tatnak, ásnak lázasan az arany után.

Ha ezt a rengeteg kincset jóra használ-  
nák az emberek, mennyi könnyet törölhetné-  
nek le vele, mennyi nyomorult, szegény em-  
bert segíthetnének vele. De az arany —  
amióta az első pénzt verték, az első ékszert  
készítették belőle, — csak bajt hozott az em-  
beriségre. Felfuvalkodottságnak, kapzsiság-  
nak, zsugoriságnak, irigységnek, gonoszság-  
nak és sok háborus veszedelemnek, boldog-  
talanságnak volt okozója az idők folyamán  
az arany.

Az arany, a kincs senkit nem tett még  
boldoggá. De igen a megelégedés, a jól vég-  
zett munkának az elnyert jutalma.

Kovács Károlyné, Remetea-Oastului 100 L, Hor-  
vay Dölyi Loco 50 L, Kovássy Évi Loco 50 L, Tereh  
Pisti, Ági Loco 50 L, Simon Etelka Baciu 50 L, Fáy  
Arpádka Ciocia 50 L, Kroner Edith Turda 117 L,  
Máthé Dénes Brasov 100 L, Wallner Emilia Hunedoara  
50 L, Rauch Otília Ineu 100 L, Fábian Anci Loco  
50 L, Debreczeni Gabi Loco 59 L, Kovács Bálint ál-  
latorvos Loco 200 L, Kristó Xavér Déva 50 L, Farkas  
Samu Cluj 50 L, Ressman Baba Loco 50 L, Sescok  
Gizike Loco 50 L, Ládai Józsika Loco 50 L, Sasika  
Pista Loco 50 L, Francia József Loco 20 L, Eördög  
Mányi Loco 20 L, Weisz Bandi Loco 50 L, özv. Lévy  
Józsefné 130 L, Tóth Judit Turda 100 L, Burger Édi  
Loco 50 L, Haupt Gyula Loco 50 L, Trohopeusz Mag-  
da Loco 20 L, Bogdán Magda Loco 17 L, Gross Stefi  
Loco 50 L, Schwartz Rózsika Loco 50 L.



### Megjöttek a fecskék.

Mikor szép csendesen leszállt az este,  
Érkezett meg hozzánk a legelső fecske,  
Fáradt volt szegényke. Leszállt. Aztán nézte:  
Vajjon megvan-e még az ő puha fészke?

És jött a második. És jött a harmadik.  
Aztán jöttek löbben. Mondottak valamit.  
Mit? Azl én nem ludom. Talán imádkoztak.  
Imé, beteljesüül, mire vágyakoztak.

Künn az eresz alatt könnyes szemmel álltam.  
Szóllam a fecskéknek: bejöhetek báran.  
Szavamat úgy lálszik, fecskék megértették,  
Az eresznek alját nagy hamar ellepték.

Ki-ki reáialáll a maga fészkére,  
Mindenkiben egy pár pompásan elfére,  
Ottan meghuzódtak. Halkan csicseregtek.  
Aztán szépen, lassan, mind elszenderedtek.

Szendergő fecskéknek jóccakál mondtam,  
Aztán lepihentem. Ó róluk álmodtam.  
Velük is ébredtem, mikor a nap felkelt.  
Mind azt csicseregtek: jó reggel, jó reggel!

BENEDEK ELEK.



## BC Mesél a nefelejts. ary Cluj

A menny örök, szép honából származtam  
le a földre én, bájos angyal fehér keze szövö-  
gette kicsiny mesém. A fényből jöttem s itt  
vagyok, a védő angyal itt hagyott! ...Egy  
zajos város környékén megragadó, szép táj ter-  
ült, nappal dal — s illat szállt tova, ha a vi-  
dék elesöndesült, fönn tisztán mosolygott az  
ég, szép volt a táj, mesésen szép! A patak cso-  
bogva futott a nagy tóba, hol megpihent, utján  
szívesen kínálta hús cseppjeit mindenkinek...  
Körülte virágos mező... Partján dus lombo  
cserje nő.

Egy gyermek járta a mezőt, kora hajnal-  
ban megjelent. Apró csokrokat kötöztött s el-  
adni a városba ment és kínálta: „Tessék, tes-  
sék virágot venni, friss és szép!“ Az aprócsok-  
rok egyenkint kerültek elő s tüntek el... Ha  
egy maradt, kis kosarát a lány boldogan vet-  
te fel, a legszebb csokrot, mint illő, az óran-  
gyalnak vitte ő. Arcocskája átszellemült, míg  
a templomban térdepelt, hogy vigyázzon any-  
jára s rá. Az órangyalhoz esdekelt s az, mint-  
ha csak hallotta vón, lenézett reá biztatón.

Mindennap elment a lányka a mezőre s  
csokrot kötött, mindennap elkelt csokra mind,  
sőt mindig kellett több és több. Egyet sohasem  
adott el ám a kis virágáros leány! De egy nap

— mi történhetett? — Csodálkozott a szép  
mező... Elhallgatott a kis madár... Nem jött  
a kis virágszedő! A sok virág kívánta mind:  
Bár jönne — jönne már megint. De másnap  
s harmadnap sem jött... A nagy határ csön-  
dessé vált. A friss-virágu, szép mezőn csak a  
szellő fuvalma járt, minden fűszált megkérde-  
zett: A kedves gyermek hol lehet?

A bús fűszál nem válaszolt, harmatkönny  
ült szelid szemén. Szomoruan földig hajolt a  
zöld fűszál, a szép remény... Tova suhant  
patakon a simogató fuvalom. A rét kedves vi-  
rágai búra hajtották szép fejüket, a nap leg-  
hőbb sugarai sem játszhattak többé velük. A  
fény vigaszt óh nem hozott, a bús mező sóhaj-  
tozott. A kis madár esengő dalban hívta vissza  
a futó fényt. A kis patak habján halkan rin-  
gatta az örök reményt... S végre egy nap a  
rét felett a lányka újra megjelent!...

Arcocskája bús s a szeme könnnyel tele,  
most is zokog... Virágot szed s azt susogja:  
„Anyám meghalt! Árva vagyok!“ ...Koszorut  
köt! Holnap-holnap szeretetet s otthont hol  
kap? És másnap újra megjelent már hajnalban  
a kis leány, de friss virágot nem szedett, könny  
pergett bús, halvány arcán: „Anyám föl az  
égbe ment, utat oda hol lelek?“ Ment tova! A



patakhöz ért, átmenni rajta nem lehet ... A gyermek búsan sóhajtott: „Utat az égbe hol lelek?” ... És ment a parton, mendegélt... Egyszer csak a nagy tóhoz ért!...

Fölé hajolt s nézte soká ... Mily kék az ég s mi kék a tó. — „Talán az égbe fölvezet!” gondolta a kis kutató. — Lépett egyet. — Megnyílt a menny s az őrzőangyal megjelent. Ruhája kék, mint szende ég, arca bűbajos s égi fény, glória lengi termetét. — A földre lép az égi lény. — A veszélyből a gyermeket karjára veszi s ellebeg. Mig tovaszállt, kék ruhája itt-ott megakadt s elszakadt és sok kis apró kék darab a patak partjain maradt. — Az angyal elszállt, utjain, a parton itt maradtam én...

...Fehér angyal szállt a rétre s szólt: „Virulj a patak partján, szined legyen az ég kékje!” És míg a szó csengett ajkán, virág lettem, mosolygó kék és szende, mint a szende ég. A kis angyalka búcsuzott. Szólt: „Az őrangyalt ne feledd, Istenhez szólni se felejts és ne felejts el engemet!” ... Ő tova szállt s a part felett belőlem kék nefelejts lett. Utánuk szállt tekintetem — a kis angyal utólrerte az őrangyalt és kedvesen, szendén, mosolyogva kérte: — Szava csengett, idehangzott — „Jöjj egy szép kert virul amott!”

A két angyal a kis leányt egy szép, nagy kertbe vitte el s szóltak hozzá: „Kis Árvácska, jöjj anyádhoz az égbe, fel! ... E fényes város oly rideg és nincs szive itt senkinek!” Mig szólt, a lánykáról lehullt a föld pora s virággá lett... Szelleme az őrangyallal a magas mennybe lebegett. Fönn jó anyja már ugy várta, lenn virág nyílt: az árvácska.

Bodnár Irma.



## TÉL ÉS TAVASZ KÜZDELME.

*Jégkirály.* Megfagyasztom a világot, mindig csak lázadoz, szüntelen napsugár után áhi-toz, Január, Február, az én hű zsoldosaim, jég-gel, fagyai, zuzmarával megrakodva várják pa-rancsaim. Rajta-rajta, induljatok, pusztuljon a világ. Mi az, te Március, miért szomorkodol? Tán parancsom ellen volna kifogásod, remé-lem, az orrod dögomba nem ártod?

*Március:* Kegyetlen vagy télnek társa, Jég-király, a dermedt világ szívszorongva, tavasz jöttére vár. A napnak sugára téged eltemet, el-mult a január, februárnak vége s a március nem lesz a télnek hűséges eseléde. Nem boldo-git engem a te zsarnokságod, fáj, ha vidám madár helyett az ereszen jégesapokat látok.

*Jégkirály:* Ellenem szegültél, hitvány hó-napszolga, Január, Február nem mulnak el so-ha (Napsugár megjelen). Jaj valamit érzek ez a fény, e színek; átkozott Március, ezt te ese-lekded. (Itt a jégkirály összeroskad, megsem-misül.)

*Napsugár:* Senki sem fogadja örömmel jöttömet! Senki sem dicséri fényemet, színemet?

*Március:* Temetésről jöttem, oda a Jégki-rály, örökszép tavaszom, szolgád im itten áll, felköltöm hived, kik szeretnek téged. A méh, az ibolya várta érkezésed. Legyen áldott jöt-töd, mindent vidámits fel, eresz alatt madár, a réten a virág zengje dicsőséged.

Kórus: Piros hajnal, langy meleg szél,

Fű, fa, virág éledni kél,

A hideget mi kiálltuk

Elmulását alig vártuk.

(Dallam: Kis Komárom... stb.)

(Utasítás: Jégkirály fehéren, nagy derékig erő szakállal, trónján ül s onnan osztja pa-rancsait az előtte megjelenő hónapoknak. Január és február fekete krepből készült ruhában, fe-hér csüngőkkel, jégesapok alakjára formálva. Március fehér-zöld és fekete jelmez. Kezé-ben hóvirág. Napsugár vagy Tavasz arany jelmez ibolya díszítéssel. Méh és más virágok egy zöld halom tövében hevernek, éneklük a kis dalocskát.)

Katona Jenő.



## Éjjel az őserdőben

Elbeszéli egy Délázsiaiában élő magyar testvérünk.

Uram a lámpádat meggyújthatod.

Megtaláltad az ösvényt? kérdezte Hong, átvéve Iránitól a vadászlámpát és felesatolva a parafasisakjára, összekapcsolta a lámpa drótját az övén lógó villamos elemmel.

— Igen, az ösvény itt van jobbkéz felől és ha nincs nagyon benöve azóta mióta utoljára jártam rajta, jól kilépve, a célunknál lehetünk holnap reggel előtt.

Hong meggyújtotta a lámpáját és az erős fénysugár végigfutott a magas bambuszfákon, melyek úgy meredeztek az égnek és olyan sűrűn, mint egy hatalmas fal, amit a természet alkotott azzal a céllal, hogy eltakarja az őserdő szivtelenségét és förtelmeit a külvilág kíváncsi szemei előtt.

Hong mintán gondosan megtöltötte a fegyverét, mégegyszer vissza fordult a rizsföldek felé, mintha bucsut akart volna venni, ha csupán a szemeivel valakitől és azután határozott hangon mondta:

Előre!

Iráni pár lépést tett jobb kéz felé és mintha a fatörzseken akarna áthatolni, odalépett a sűrű növényzethez és széthajtotta a magas füvet.

Uram, itt az ösvény bejárata.

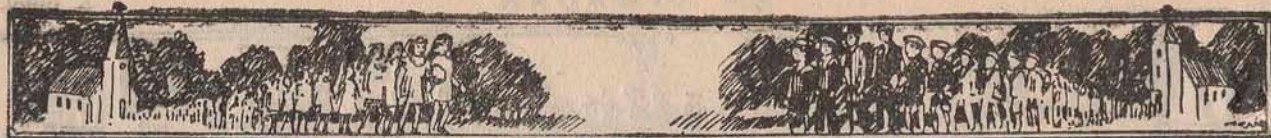
Hong felnézett, hogy lássa milyen magas a vad fű, ami a bejáratot eltakarta és látva, hogy a fű még pár arasszal magasabb volt, mint a hindu, csendesen jelentette ki:

Ha egész odáig ilyen magas fűben kell mennünk, hát nem a tigrisek, hanem a piócák fálnak fel bennünket. Mert az ilyen magas fűvek állandóan nedvesek alól, a napsugár soha nem éri az alját és így tele vannak egy piócaszerű vérszopóval, ami minden élő lényre ráragad. A csipése nem veszélyes, mert rendszeren akkor venni csak észre, mikor már félig tele szivta magát. Eltávolítani meg csak szesszel lehet és ha valaki szesz vagy spiritusz nélkül akar megszabadulni a kellemetlenkedőktől, inkább tanácsos addig hagyni, míg tele nem szívja magát, mert inkább szétszakad, de le nem válik az ember testéről.

Na de induljunk és ne fecséreljük el az

időt a sok beszéddel és mind a ketten eltűntek a sűrűségben. Az út nem volt szélesebb, mint egy méter és sok helyen még annyi sem. Bármenyire sürgős is volt az utjuk, csak nagyon lassan tudtak előre haladni, mert a növényzet Ázsianak ezen a részén nagyon buja és azt lehet mondani, hogy szemmel láthatólag nő. Na meg aztán mielőtt elő mehettek volna pár métert, előbb meg kellett győződnie, hogy nincs-e egy vagy esetleg két tigris, párduc, óriás kigyó egy-egy bokor mögött. Már jó két órája mehettek így egymásmögött alig pár centiméter választja egyiket a másiktól. Iráni elől egyik kezében a puska, a másikban pedig egy két méter hosszú karvastagságú bambusz bot, amivel az előttük levő magas füvet hajtotta széjjel. A fű itt az erdőben nem volt olyan magas, mint kint az erdő szélén, alig ért derékig, de így is elég magas volt, hogy egy elnyújtózkodó tigrist eltakarjon. Az erős lámpafényre a majmok ijedten menekültek, ami nagy zajt okozott fenn az ágak között. A sűrű lombzat eltakarta a menekülő állatokat, csupán a rikoltozásuk után lehetett arra következtetni, hogy a menekülő lények, Darwin után nekünk tulajdonképpen rokonaink. A sötétségből néha-néha felvillant egy szem, amire mindketten megálltak, mert az ázsiai vadász éjjel a szemekről ismeri meg a ragadozó vadakat. Minden éjjeli ragadozónak éjjel világitanak a szemei. A párducé zöldesen foszforeszkál, a tigrisé egész kék, az óriás kigyói pedig úgy tűnik fel, mintha lángolna stb.

Vigyázni kellett még a kigyókra is, nem az óriás kigyókra, hanem azokra, amiknek a harapása halálos. A szemüveges kigyó, a másodperces kigyó, ami nem nagyobb, mint egy földi giliszta, de a harapása után pár percre beáll a halál, stb. Az óriás kigyók errefelé sokszor elérik a 8—9 méter hosszúságot és olyan erejük van, hogy ráfonódva egy megtermett bivalyra, kiszorítják belőle a lelket. És nem elég a füvet és a bokrokat szemmel tartani, de még a fák koronáját sem szabad figyelmen kívül hagyni, mert a párduc, a leopárd, a puma ren-



desen a fáról 3—4 méter magasságról ugrik rá az eldozatára.

A két férfi nem mulasztott el semmilyen óvintézkedést sem. Ismerték az őserdőt, a benne levő éjjeli életet, a titokzatosságait és tudták, hogy a fenevadaknak ez a rendelőórájuk. Ilyenkor ébrednek és mennek vadászni. Lesnek a prédára és vérengzenek. Sokszor vérengzenek anélkül, hogy volna ennek értelme, mert a fenevadak csak akkor támadnak, ha az éhség győzti őket. De az indiai és indokinai őserdőkben annyi a vad, hogy a fenevadak könnyen találjanak prédára és többször megesik, hogy egy jóllakott leopárd megtámadja az embert, ami az afrikai őserdőkben nem fordul elő. Hong és Iráni már annyira össze voltak szokva, hogy minden összebeszélés nélkül tudták, hogy mi a teendőjük. Iráni, aki pár lépéssel elől ment, mint Hong a magas fűvet kutatta és az erdőt hallgatta, Hong pedig a fák koronáit figyelte és arra ügyelt, hogy hátulról ne kapjanak egy váratlan támadást. Egy tisztáson megálltak pihenni és miután átkutatták a magas fűvet, letelepedtek pihenni. Hong fáradtan törölgette az izzadt homlokát és gondolkodva nézett a sötétségbe, mert mielőtt letelepedtek, eloltotta a fejlámpáját. Végül megszólalt:

Adj inmi.



Ej de pompás léggömbök ezek, ha olcsón adja lelkelem, én is veszek belőle a kis fiamnak.

## Évike virágos kertje.

— Milyen nagyszerű anyukám, hogy tavaly ősszel megszedtem a virágok magvait, most legalább nem kell érte pénzt adni — örvendezett Évike édesanyja előtt és gyönyörködve nézegette a eserepekben, ládikákban kikelő verbéna, oroszlánszaj, kékbojt, őszirózsa, harangvirág, cynia palántákat.

Édesanyja helyeslően bólongatott. — Így is kell kislányom. Ha egy-egy tasak virágmag csak 5 Lei és te hatféle virágmagot vásárolsz, 30 Leit adnál ki érte, így meg ezt a 30 Leit megtakarítottad. S milyen fontos dolog ma a takarékoság! Ezen fordul meg az egész ország jóléte: a takarékoságon. Látod Rumpoldkat itt a szomszédban, sohasem szednek egyetlen szem virágmagot sem ősszel s minden tavasszal sulyos százakba kerül a virágos kertjük rendbeszedése. Nekünk pedig nem kerül semmibe, még az az idő is, amit eltöltünk vele, öröm és szórakozás.

— Anyukám, Ily ígért nékem viola, meg szekfű palántákat őszirózsáért. Mikor lehet őket a szabadba kiültetni?

— Most még semmiestre sem, majd csak május első meleg napjaiban.

— Akkor most mi a teendő a virágos kertben, anyukám?

— Felásod az egész kertet, hogy a föld készen várja majd a megerősödött palántákat. Aztán ott vannak az évelő növények, a nefeletsek, a törökszekfű, a harangvirág, az iriszek, azokat szépen megkapálgatod. A palántákat gondozd csak tovább, hogy erősödjének. Vigyázni kell, hogy huzatos helyen ne tartsd őket, mert a léghuzatot éppúgy nem szeretik a növények, mint az emberek.

### DALOLJATOK KIS CIMBORÁK.

#### A rétalji faluvégen...

A rétalji faluvégen,  
Három csillag fenn az égen.  
Én is oda való, való való vagyok,  
Ahol az a három csillag ragyog.



## DALOLJ PACSIRTA!

En nem tudom: a sas repül-e szebben,  
Vagy a pacsirta. Fejtsétek ti meg.  
Avagy talán ne mérjük óriáshoz  
A löpét, hiszen céltalan. Minck.

Sziiz-magasságok tisztá régiója  
A sas világa: tudjátok. Tudom.  
A felhők bátor, büszke, nagy királya  
Hogyis járhatna — más az ő világa —  
Dalos pacsirtám, veled egy uton.

Ő a felhőmagasság léghajósa  
és ragadozva szerzi a kenyerét,  
Te meg, te szünke, fürgé, kis madárka  
Mezők barázda-sorait vigyázva:  
A szántóvetők kérges tenyerét

Lesed, mert onnan hull kevés felesleg  
Isten magjából szerény asztalodra —  
Míg a földmunkás vígan végzi dolgát,  
Veled örülve, és veled dalolva.

A sasi, a bátorit félve megcsodáljuk.  
Téged, kicsiny pacsirta, szeretünk.  
— Maradjon a sas örök némaságban,  
Te meg, pacsirta, földi pusztaságban —  
— Oly jól esik — dalolj tovább nekünk!

Magyar Gyula.



Béla gyerek ijja készen,  
Tán csatába menés lészen?  
Vagy hogy ölyü kószál erre,  
Hogy a csibe hol és merre?  
Már akkor csak fürgé légy hát,  
Védelmet a csibék hadát.

## Mese a „Gerle 13“-ról.

Szeretett tanárnőmnek, id. Bánhidi Antalné Nagy  
Teréznek ajánlom — tanítványi hálám jeléül:  
Kovátsné Percz Ilona.

Hol volt, hol nem volt, nem az Operencián  
és üveghegyen tul, hanem Satumarén, a Buri-  
vista utcában volt egyszer egy aranyhaju kis-  
fiu: Antikának hívták.

Ez a kicsi Anti már öklömnyi korában a  
gépeket szerette. Órák hosszúig elnézte a hegyi  
vonat pöffögő lokomobilját, szörnyen tetszett  
neki az óriás szörnyeteg.

Később autót is látott Antika, az meg már  
éppen úgy száguldott, mint a rohanó szélvész.

Egyszer Antika gondolt valamit! Volt egy  
rossz órájuk, aminek semmi hasznát se lehe-  
tett venni. Leszerelte az órát, s szerkezetét las-  
sankint a fásszinbe hordta.

Édes anyja a fásszin nyílásán be-be ku-  
kucskált és onnan leste, figyelte, hogy mit csinál  
kisfia az órával.

Antika legelőbb az összegyűjtött pénzecs-  
kéjét szedte ki a perselyéből és elindult vele a  
városba.

Roosékhoz ment a vasüzletbe. Ott szeget,  
fűrész, harapófogót vett a boltban. Csinálni  
fogok egy gépet — gondolta magában — de  
olyat, hogy nagyot néz majd a Gólya áruház,  
ez a nagy piac, az egész Satumarc, de sőt az  
egész nagy világ...

\* \* \*

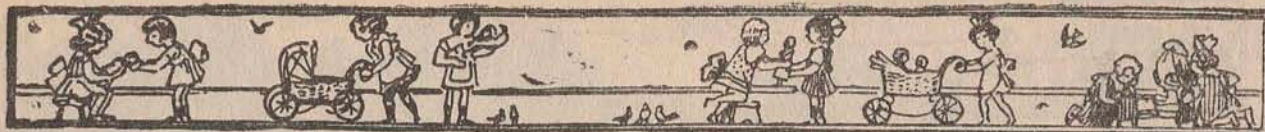
Antika csakugyan megcsinálta a gépet.  
Na, nem éppen olyat, amilyenre nagyot nézne  
a világ.

Csak az édesanyja nézett nagyott, mert  
meglátta, hogy kis fiának nagy tehetsége  
van a gépekhez. Ő vette azután neki a szeget,  
vasat, szerszámokat

Antika nem hanyagolta el a tanulást sem.  
Feladatát sietett elvégezni, hogy azután mű-  
helyébe mehessen.

Egyszer Antika közről látott egy repülő-  
gépet, amely úgy látta, pontosan ő felette ke-  
ringett. Antika szíve nagyot dobbant...

Hej, ha ő egyszer egy ilyen gépet tudna  
csinálni! Repülhetne a levegőben, mint a ma-  
dár, szállhatna fel, a fényes nap felé, utolér-



hetné a báránfyelleget, megfoghatná a csillagokat, megnézhetné, mi van a kék égboltozat mögött s közelebb lehetne a jó Istenhez!

— Kicsi fiu vagy te ahhoz, Antika, nagyon sokat kell ahhoz tanulni — gunyolódott mögötte a Gólya áruháza.

Antika nem ijedt meg. Mikor elvégezte a gimnáziumot, felment Budapestre s beiratkozott a műegyetemre.

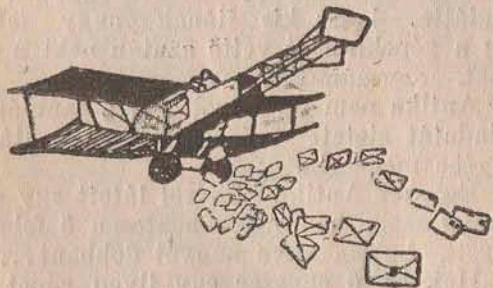
\* \* \*

Nagyon sokat hallott, tanult. Hajnalig számolt, rajzolt, tanulmányozta a gépeket. Mikor mindennel tisztában volt, hozzáfogott, hogy megcsinálja gyermekkori álmát.

Előbb papírra készítette el a tervet. Aztán maga is munkászubbonyt öltött, s a gyári munkásokkal együtt forrasztotta, illesztgette össze a finom géprészeket. Hetekig, hónapokig dolgozott olajos, piszkos ruhában a gépen, s addig-addig kotácsolta, igazgatta, próbálgatta, míg egy napon a gép magasba lendült, mint könnyűszárnyú gerlemadár és szállt, szállt, lebegett az azurkék levegőben fel a csillagok közé, a fehér habos felhőkhöz, a fényes nap országába, Isten közelébe...

Itthon pedig egy fehérhajú asszony reszkető szívvvel kísérte fia útját. Mikor visszajött földközi tengeren keresztül megtett útjáról a „Gerle 13“, édesanyja boldog könnyeivel áztatta imára kulcsolt két kezét.

— Magasságos Isten, kinek jósága mérhetetlen! Vedd oltalmadba azt a kicsi gerlét. Vihar elkerülje, szél meg ne tépázza. Könnyű szárnya sokáig hordozza az én fiamat, legyen hozzá hű a Gerle és szeresse úgy, mint párját a gerlemadár...



— Ni-ni, mi száll fenn a léghen?  
— Gépmadár az — én úgy vélem.

## Beszélgetés Tudóka Ferkóval

Írta: Dezső bácsi.

Ez az állat sik, szabad területeken csapatosan szeret legelni. Nagyon elővigyázatos, alig lehet megközelíteni, ha veszélyt lát, villámgyorsan menekül.

A kenguru és a fiahordó növényevő. De vannak rablóerszényesek is, igaz, hogy csekélyebb számban.

Tasmania szigetén (Ausztráliától délre, néz-zetek meg a térképet) él a sávoshátú, erszényes farkas és az erszényes medve.

Ezek a ragadozók apróbb állatok husával táplálkoznak. Fiókáikat szintén haserszényeikben tartják.

A sötétbarna kengurumedve alig nagyobb a kuvaszkutya kölyöknél. Bámulatós ügyességgel ugrál egyik fáról a másikra, sőt a vékonyabb mozgó ágakba is ügyesen megkapaszkodik. Az erszényes állatok, a már említett dél-amerikai fiahordó (kivételeivel, csak Ausztráliában élnek. Új-Guineában, Ausztrália északi részén elnyúló sziget területén 31 féle erszényes állatot ismer a tudomány.

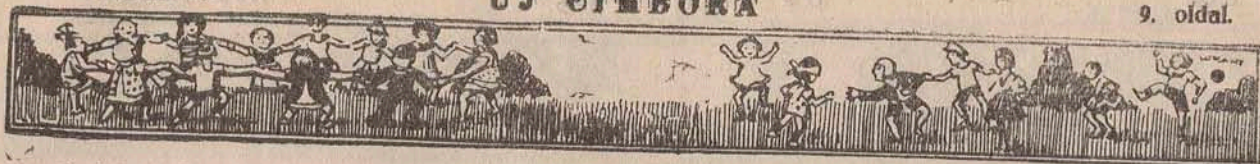
Ausztráliában olyan állatok is vannak, amelyeknek szervezete részben emlős, részben madár. Köztük legérdekesebb a kaesacsőrű emlős. Ennek, amint a neve is mondja, széles kaesacsőrhöz hasonló szája van. Feje tehát olyan, mintha madár volna. De négy jól kifejezett lába van ám s ujjait uszóhártya borítja. Tojással szaporodik, de tojásból kikelt kölykeit, mint emlős állat szoptatja.

— Hát nem furesa teremtménye a jó Istennek ez a csőrös állat édesapám?

— Az biz az, Ferkó fiam. A hangyászsün is olyan négy lábú állat, amely tojással szaporodik. Keskeny, henger alakú csőre van, melyből hosszú nyelvét hangyafészekbe dugdossa. Mikor nyelve megtelik a ráakadó hangyákkal, a zsákmányt nagy élvezettel lenyeli.

New-Zeelandban patkány- és kutyafejű denevérek repülnek a levegőben. De olyan galambok is röpködnek itt, amelyeknek csőrében fogak vannak.





Érdekes, hogy a világ rendes háziállatai, mint a ló és a szarvasmarha Ausztráliában nem volt ismeretes. Ezeket az állatokat az európai és az ázsiai bevándorlók hozták meg Celebes szigetén él egy tulokforma állat, mely az afrikai antilop-szarvashoz hasonlít. A rövid lábú, törpe auva.

Az ausztráliai bennszülöttek előtt ismeretlen volt a nyul, a róka, a majom stb. Nagy ragadozó állat (oroszlán, tigris, párduc) vagy vastagbőrű (elefánt, orrszarvu, viziló) egyáltalában nincs. Egyetlen állata, mely az emberre nézve is veszedelmes, a dingó, más néven véreb. Ez a jólmegtermett farkasféle különösen a juhnyájokban végez nagy pusztítást. De a kulturáltabb helyeken a dingót már majdnem teljesen kiirtották.

Ausztrália madárvilágában is csodálatos külsejű állatokat találunk. A kazuár és az emu a strucchoz hasonló gázlómadarak. Magassá-

guk 1 méter 70 centi egész 2 méterig. Az óriási sisakos kazuár alakjára nézve hasonlít a mi gyöngytyukunkhoz. Fejét éppen olyan bőrsisak fedi. A sima külsejű sisak színe sötét hamuszürke. A kazuár nyakán veres bibiresek vannak. Ezeket a madarakat nem toll, hanem hosszú hajhoz hasonló szőrök borítják s egész hátukat befödik. Ezek a magastermetű gázlómadarak is nagyon félénkek és óvatosak, ezért csak nehezen lehet őket elejteni. Tojásaikat poronddal, vagy levélhalommal födik be s a nap melegével költetik ki, éppugy, mint a struccok. A gázlómadarak legkisebbike a kivi, mely nem nagyobb a pulykánál. Vékony másfél deciméter hosszú csőre van. Szőrszerű tollazat borítja be testét, szárnyával nem tud repülni. A sűrű szőrtincsek, miatt sem rövid szárnya, sem rövid farka nem látszik.

Ausztrália repülő madarai pompás tarka tollazatukkal tűnnek fel.

BOU Cluj / Central University Library Cluj



Jaj de kedves két kis nyuszi  
Etetik a testvérek.

Tyuk anyó is közelükben  
Szépen együtt megférnek.



## A jó bánásmód eredménye.

AHOGY A KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK.

Billt, az öreg oroszánt úgy ismerték, mint a cirkusz leghasznavehetőbb állatainak egyikét, amelynek mutatványjaival sok pénzt szerzett a cirkuszigazgató. Meg is becsülték az öreg Billt. S amikor csak tehettek, kedveskedtek neki, hol banánnal, hol almával, hol paradicsommal. Ezt különösen nagyon szerette Bill. Egyszer egy angol városban járt a cirkusz — s hogy, hogy nem — a személyzet nem vette észre, hogy nyitva maradt a ketrecajtó. Bill azonban kapott az alkalmon és szépen kísértelt a ketrecből, végig egy árnyas fason, aztán egy jobboldali uton egy szép parkba fordult be. Csakhamar kis házikó elé ért. Nem sokat gondolkodott, a nyitott ajtón szépen besétált. A házikóban uborka, paradicsom, dinnye, tök volt esomóba rakva. Nosza Bill sem kérte magát, hanem hozzá látott kedvence esemegéjéhez: a paradicsomhoz. A park tulajdonosa véletlenül arra járva, benézett a nyitott ajtón s elszörnyedve vette észre a hatalmas, bozontos himoroszlánt. Jöttek a szolgák, de azok sem mertek bemerészkedni a jóízűen esámesogó oroszánhoz. Végül valakinek eszébe jutott: szólni kell a cirkuszigazgató-nak.

Mikor a cirkuszigazgatónak tudomására jutott az eset, csak annyit mondott:

— Ugy? Az öreg Bill van ott? Nem kell félni tőle. Nagyon derék állat.

Mire visszamentek a kis házikóhoz, Bill éppen befejezte lakomáját. A cirkuszigazgató megsimogatta az öreg Bill fejét s az állatok királya erre szépen, engedelmesen megfordult és követte gazdáját vissza a ketrecig.

Lám csak, a jó bánásmód még a vérengző vadállatok vad indulatait is le tudja szelidíteni. Ha ütök, verik azt az oroszánt, bizonyára nem követte volna olyan engedelmesen a gazdáját s nem tért volna vissza olyan könnyen a ketrecébe.

\* \* \*

Ha tehát jól bánasz az állattal, az állatból is a hála érzését váltod ki.

L. M.

## A HÓPEHELY ÉS A PILLANGÓ.

Irta: Kovács Margit.

Mint nyáron a tarka lepkék,  
Ugy szállingóznak télen a hópehelyeskék.  
A lepkék nyáron szálldogálnak,  
Virágról-virágra szállnak.  
Életük bohó, könnyed élet  
Mignem egy erős szélvihar elsöpri őket.  
Vagy egy gyermek lepke-hálójában  
Szárnyszegetten, halálraváltan  
Vergődnek szegények.  
Bohó pillangó, ilyen az élet.

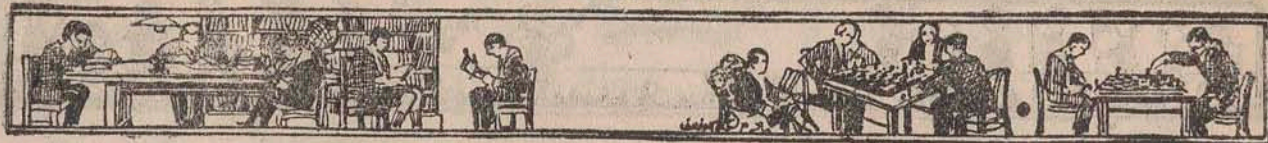
A hópehelyek télen szállingóznak,  
Földre, házra, fákra egyéb másra.  
Amíg a föld fagyos, addig a hópehelyek  
Ragyognak, csillognak, félérek.  
Ilyenkor a föld, a fák, örvendeznek,  
Hogy a kemény fagytól  
A csillogó fehér hótakaró védi őket.  
De jön az áldott napsugár.  
A csillogó hótakaró lassan olvad,  
Helyén csak sár és víz marad,  
Ilyenkor kiábrándító az élet.

Tanulság ebből \* \* \*  
A lepkék nyáron vidáman él.  
Nem sejtven, hogy a veszély  
Minden percében leselkedik rá.  
Mely életét kiolthatná.  
A hópehely ideje a tél,  
Vidáman szállingózva él.  
Még jóformán földet se ér,  
Mellette az elmulás, veszély.  
Tanulság ebből az legyen:  
A lepkék élve szálldogálnak,  
De a hópehellyel együtt jár: élet és halál.

## KÖZMONDÁSOK, BOLCS MONDÁSOK.

Bara István III. el. o. 1. Brasov gyűjteményéből.

1. Ki kevéssel be nem éri, az sokat nem érdemel.
2. Ki sokba fog, keveset végez.
3. Keveset ér a kincs, ha jó egészség nincs.



## SZERKESZTŐI ÜZENET

Józsa Jenő, Odorhei. Levelét lapzártakor kaptuk. A cikkeket köszönjük. Ha időnk engedi, ugy visszatérünk rá. Szíves üdvözlét.

Gál Dezső, Collesli. Azt hiszem, most már minden rendben van, a késelelem oka az volt, hogy csak néhány nappal ezelőtt jutott el hozzánk az előfizetés Clujon keresztül. Szíves üdvözlét. — Belle Bandi V. el. o. t. és Piroška, Barauli. Sok szép verset tanultatok már az Uj Cimborából, az ottani Nőszövetség által rendezett előadáson meg is tapasztaltak érte benneteket. Bizonyára azért, mert szépen szavallatok. A 6. sz. rejtvény kivételével minden megfejtés jó. Az új rejtvények közül is szemecskéink majd. — Virágh Károly IV. el. o. t. Zaláu. Kelnek, keletgetnek a virágmagvacskáid. Képzelem, milyen örömmel figyeltek a palánták fejlődését. Az új rejtvények jók, de a rajzosokat nem közölhetjük le, mert azokhoz külön kliséket kellene csináltatni. De ha behúszó, kereszt vagy más hasonló rejtvényeket szerkesztettél, azokat hamarabb leközölheljük. — Rápolthy Jenőke, Somcuta-Mare. Nagy volt az örömed, hogy a rajzkiállítás az első díjat nyerted. Nekem is örömem volt bennetek somcutai kis cimborák, nemcsak elolvassátok azt a kis újságot, de tanultok, épültök is belőle. Kedves szüleidet üdvözlöm. A jó nagymamának pedig kézsókjaimat küldöm. A rejtvényeid résztvesznek a sorsoláson. — Mesfity Juci Tg.-Mures. A kis dalocskákat főnyelg zenésítés végett küldtem annakidején. S ha van kedve hozzá, küldünk még egy pár szép szöveget. — Kiss Árpád, Cernatu. Lám csak ki találtam a nevedet, pedig rejtvényben írtad. A 6. számú rejtvényt kivéve jó a megfejtésed. — Udvarny Magda és Sárka. A husvétli üdvözlőtet utólagosan köszönöm. Azt olvasom ki leveledből, hogy a favaly kapott virágmagvakkal ügyesen gazdálkodtatok s az idén a favaly betakarított termésből veteményeztetek. Így is kell. Egyetlen magocskának sem szabad elvesznie, mert minden magocska értéket jelent. — Révész Juliska, Brasov. Megszóllalt egy kis hallgató cimboránk. Szépen, rendszeren írsz, kicsi Juliska, de ám a helyesírásra is ügyelni kell: előfizető csak egy „l”-tel írjuk. Ha legközelebb írsz, azt is írd meg, hogy melyik iskola, hányadik osztályába jársz. — Osváth Lacika, Salumare. Ugy hallottam, nagy rejtvényfejtő, de még ügyesebb kis kertész vagy. — Labud László, Pista és Bandi. Ilyen közmondásgyűjtő ház sem volt még a világon, mint most a kis cimborák között. Van is eredmény. Lám, egyedül ti 266 közmondást gyűjtöttetek. De ám kis cimborák a helyesírásra is nagyon kell ügyelni! — Imreh Sándor és Bandi, Brasov. A beküldött megfejtés jó. Az új

rejtvények között is akad közölhető. — Derecskey Lali III. el. o. t. és Sándor IV. el. o. t. Baia-Mare. A beérkezett megfejtések a 6. sz. kivételével mind jók. Az új rejtvény helyett szerkesztetek másait, mert az így nem közölhető. — Kósa András III. el. o. t. és György II. el. o. t. Sfl. Gheorghe. Belépsz te is a munkálkodó kis cimborák közé és pedig a rejtvényfejtők közé. Ugy látom, a sepsiszentgyörgyi kis cimborák még téli álmukat alusszák. Ti vagytok az első jelentkezők. Remélem, ezután gyakrabban kapunk tőletek levelet, az új rejtvényeket csak küldjétek be, majd megnézzük, közölhető-e? — Kovács Etuska, Aiud. Kérdezod, hogy a nyarat hol fogom tölteni s hogy nagyon örülnétek Marikával együtt, ha nálatok lehetnék. Köszönöm kis cimborá a kedves meghívást, még nem tudom, hol leszek, de ha arra járok, hozzátok felhívtelen elmézek. — Kiss Lala, Turda. Nehezen várjátok már, hogy a „Föld alatt, föld felett” könyvalakban is megjelenhessék. Én is nagyon nehezen várom. — Kovács Margit, Satu-Mare. A legutóbbi küldött versen máris érezhető a fejlődés. Csak előre leányka. Tanulni, sokkal olvasni, de jó könyveket. Nemcsak századeleji könyveket, de új, frissen megjelenő könyveket is. A beküldött novella nem annyira gyermekeknek, mint inkább az ifuságnak való, hosszú is egy kicsit. Talpraesett, rövid, fordulatos dolgokat kell írni, az ilyeneket szeretik a gyermekek. Az orgonavirágos vers majd sorra kerül. — Szász Klárka, II. el. o. t., Balázs IV. el. o. t. és Kató I. g. o. t., Brasov. Megértettem mindent kis cimborák a leveletekből. Kis időre úgy alakult a helyzet, hogy el kellett mennetek Turdáról, de most örömmel gondoltok újra az Uj Cimborákra. Az elmaradt számokat elküldtük. A tömösi szoros szépsége, Fágáros Szent Anna a többi kis cimborát is érdekelné fogja. De ha természeti leírást írtok, rövidre fogjátok, különben terjengőssé, unalmasá válik. — Saska István II. el. o. t. Satu-Mare. A beküldött megfejtés jó. Éleltrevaló kis cimboránk vagy, Pilyu. II. elemista létedre ügyesebben fejtegeted a rejtvényeket, mint sokszor a nagyobbak is. A rejtvényt szerkesztésnél azonban vigyázni kell, hogy csak olyan új rejtvényeket küldjétek be, amit ti magatok, minden segítség nélkül szerkesztettetek. — Pollner Gabi I. g. o. t. Satu-Mare. Egy régi kis cimboránk, aki végre életjelt ad magáról. No, remélem, ezután jobb rejtvényfejtő leszel, Pollner Gabi. — Tereh István, Satu-Mare. Rejtvényed átvizsgáljuk és ha jó, belekerül a döntőbe. Örömmel hallom, hogy Agica nemsokára elhagyhatja hosszú betegség után az ágyat. — Czina Ernő és Feri, Luna. Ej, ej, két kis cimborá, hát így megfélemedtetek az Uj Cimboráról? — Bakos Tibi, Satu-Mare. A rejtvényt megfejtésed jó. Ugy látom, jó rejtvényfejtő vagy, Tibike. —



## FEJTÖRŐ

**K**  
a Rácsos kapu Rácsos ablak **Paripa**

Beküldte: Öreg Góbé.

— anyi, — oli, — örgy, — ttó, — amás, — aló,  
— lga, — mre, — áni, — aula, — ariska, — lza,  
— óza, — ndre, — erféna. Ezek a szavak kitöltve  
és összerakva egy erdélyi város nevét adják.

Beküldte: Karikás Ilonka II. g. o. I. Satu-Mare.

**mind** óóó  
**n** óóó

Beküldte: Akosi Mancsi II. g. o. I. és Tibi III. el. o. I.  
Satu-Mare.

**Az**  $\frac{1}{e}$  szám alma **S**

Beküldte: Virágh Károly IV. el. o. I. Zaláu.

**Kr** iii Á ooo  
**ó** ili Ás ooo

Beküldte: Belle Bandi V. el. o. I. és Piroska VI. el. o. I.  
Barault.

## duc duc

Beküldte: Tereh Sándor I. g. o. I. Satu-Mare.

KI TALÁLJA KI:

1. Hány nap alatt kel ki a tojásból a kis csirke?
2. Hol született br. Jósika Miklós?
3. Miből készül a papiros?
4. Ki után következett Szent István az uralkodásban? Kiből kapta a koronáját? És milyen nevezetes lény fűződik az uralkodáshoz?
5. Mikor egyesült Moldova és Munténia?

A 9. szám megfejtése. Vízszintes: 1. zongora, 6. rák, 7. ár, 8. t, 9. ág, 10. már, 11. egy, 12. od, 14. aa, 15. cica, 17. óra. Függőleges: 1. zsámoly, 2. N. R. 3. gát, 4. ok, 5. angyali, 9. ága, 13. óra, 15. d-ó, 16. aa.

Megfejtést küldtek be: Karikás I. Satu-Mare, Friedmann Babuci Oradea, Udvari Sára és Magda Saros, Gálffy Sárka és Zoltika Mihai Viteazu, Veress Jenőke és Rózsika Brasov, Ney Zsuzsika Oradea, Lutsch Vilmos Mercurea Ciuc, László Bözsi Mercurea Ciuc, Gyalay Korpos Gyula Cluj, Weress Zsófia Cluj, Debreczeni G., Hadady T. Satu-Mare. — Nyertesek lettek: Gyalay Korpos Gyula Cluj, László Bözsi Mercurea Ciuc, Friedmann Babuci Oradea.

## Az Uj Cimbora kiskönyvtára

Az Uj Cimbora kis könyvtárában levő könyvekre felhívjuk a lelkészek, tanító urak és a szülők figyelmét. Jelenleg a következő könyvek kaphatók:

László Marcella: Az öreg tanító háza. Vízszintes szindarab, á 20 lei és 5 lei portó.

László Marcella: Három kis szindarab, á 20 lei és 5 lei portó.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek. — Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Ferenczy Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar-megye címre juttassák el.

Ha vásárolni mentek anyukával harisnyát, szvettert, sapkát Satu-Maren,

**SZABÓ ISTVÁN**

bácsinál vegyetek.

Str. Vasile Lucaciu.

Főmunkatárs: **TELEKY DEZSŐ.**

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala  
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

**SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE**